

[Miljøministeren]

Heri siges det, at regionplanen skal angive retningslinjer, der regulerer centres omfang og udbygning og eventuelt fordelingen på specielle centerfunktioner. Det kan bl. a. have betydning i forbindelse med de betydelige strukturændringer, som foregår inden for detailhandelen, f. eks. ved oprettelsen af lavprisvarehuse o. lign. Retningslinjerne herom kan angive, at de enkelte butikker ikke må overstige en vis størrelse. Herved kan man sikre, at der i det enkelte center fortsat vil være plads til flere butikker og dermed en variation i vareudbuddet.

Det er således helt i overensstemmelse med lands- og regionplanloven, at amtsrådene fastlægger retningslinjer for den kommunale planlægning på dette område.

Da planlægningslovene bygger på bl. a. princippet om decentralisering, vil der blive fastsat forskellige retningslinjer for salgsvirksomheder i de enkelte amter. I øvrigt vil befolkningens fordeling, erhvervsudviklingen og de geografiske forhold kunne betyde, at der naturligt vil være behov for forskellige retningslinjer i de forskellige amter og også inden for det enkelte amt.

Industriministeriet har oplyst, at næringslovens princip om næringsfrihed i øvrigt ikke betyder, at der er fri adgang til at etablere en næringsvirksomhed uden hensyn til offentlige reguleringer, som tilsigter opfyldelsen af andre formål, som f. eks. planlægningslovene.

De retningslinjer, der til sin tid bliver godkendt i regionplanerne, vil i øvrigt være gældende for alle inden for regionen. Alene af den grund kan der ikke blive tale om forskelsbehandling i strid med næringsfriheden.

Jeg er derfor ikke enig i, at der er tale om brud på grundsætningerne om fri etableringsret og lighed i forvaltningen.

Gammelgaard (KF):

Der er ingen tvivl om, at der foregår en forskelsbehandling, som jeg omtalte det, såvel af kommunerne som af de erhvervsvirksomheder, der ønsker at bygge i bestemte kommuner; det har vi set eksempler på såvel i Vejle amt som i Århus amt. Jeg er ikke ganske tilfreds med miljøministerens svar, når han uden videre siger, at det er i overensstemmelse med lovgivningen. Regionplanloven er jo tænkt som læggende op til en over-

ordnet planlægning i amterne, og dette at man her altså fastsætter f. eks. en kvadratmeterstørrelse på 3.000 for en erhvervsvirksomhed, er i høj grad at gå i detaljer.

I øvrigt må jeg gøre opmærksom på, at Kommunernes Landsforening i en cirkulæreskrivelse til kommunalbestyrelserne vedrørende den vejledning, som ministeren omtaler, siger, at landsforeningens bestyrelse kun under stor betænkelighed har accepteret, at vejledningen blev udsendt i den foreliggende form. Videre hedder det:

»Kommunen må være meget opmærksom på, at der her er tale om en vejledning, der ikke i alle tilfælde foreskriver noget lovpligtigt, men at der ofte er tale om udelukkende vejledende regler, således at den faktiske detaljeringsgrad er afhængig af kommunens indforståelse.«

Jeg tror ikke, miljøministeren møder forståelse for sit synspunkt i Kommunernes Landsforening og en række kommuner, som nu skal administrere bestemmelserne, og jeg peger på, at miljøministeriet har givet formelt tilsagn om at indlede generelle drøftelser med de kommunale organisationer, såfremt de erfaringer, der indhøstes med regionplanerne, måtte give anledning til ændring af de i vejledningen udtrykte synspunkter. Jeg håber, at sådanne forhandlinger kommer i gang, og håber i øvrigt også, at planstyrelsen i de konkrete afgørelser, som nu skal træffes inden for dette område, vil træffe dem i overensstemmelse med de synspunkter, jeg har givet udtryk for, således at der er en lighed i forvaltningen, og således at man i så vidt udstrækning som overhovedet muligt lever op til den fri etableringsret, som jo endog er hjemlet i grundloven.

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Man kan enten kritisere planlægningsmyndighederne for at gå for vidt med detaljeringsgraden – og det er spørgeren inde på, det er der også en række kommunalbestyrelser der føler, og det er vi endda også, som spørgeren jo selv gjorde opmærksom på, indstillet på at tage op til drøftelse – eller også må man gøre sig klart, at jo mindre detaljeret man laver retningslinjerne, des mere bliver amterne og kommunerne stillet forskelligt med hensyn til, hvad de i deres konkrete si-